

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Daniely Menclové a Mgr. Lenky Havlíčkové ve věci

žalobce: **R. S.**, narozený X,
bytem X,
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně,
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,
zastoupený advokátem Mgr. Vlastimilem Škodou,
sídlem Masarykovo nám. 193/20, 405 02 Děčín I,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2021, sp. zn. KUUK/023326/2021/7,
č. j. KUUK/170570/2021/DS/Píš,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2021, sp. zn. KUUK/023326/2021/7, č. j. KUUK/170570/2021/DS/Píš, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Kadaň, odboru dopravy (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 19. 8. 2021, č. j. OD-37136/2021/Ber, jímž byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítnuty námitky Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

žalobce proti záznamu bodů v jeho evidenční kartě řidiče jako nedůvodné a provedený záznam dvanácti bodů ke dni 12. 2. 2016 byl potvrzen.

2. Zároveň se žalobce domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

3. V žalobě žalobce nejprve namítal, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody a nezabýval se žalobcem předloženými důkazy a návrhy. K tomu dále uvedl, že předkládá rozhodnutí různých správních orgánů ve shodných věcech, a to rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, rozhodnutí Městského úřadu Černošice ze dne 26. 3. 2019, č. j. MUCE 20786/2019 SO, rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK-24343/2020 a rozhodnutí Magistrátu města Kladna, ze dne 18. 3. 2019, č. j. ŘP/741/19-16/Ka. Z uvedených rozhodnutí vyplývá, že běžnou praxí správních orgánů v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče je i posouzení jednotlivých podkladů (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro záznam bodů. Dále uvedl, že zásada legitimního očekávání by se měla uplatnit nejen v rámci jednoho správního orgánu, ale též na úrovni rozhodování krajských úřadů, a to tak, že by i zde měla existovat ustálená praxe při posuzování obdobných věcí.
4. Dále žalobce uvedl, že oznámení policie o spáchání přestupku nemůže být dostatečným podkladem pro zápis bodů do evidenční karty řidiče, kterým může být jedině rozhodnutí. Přestože je blokové řízení specifickým druhem řízení, nelze pominout nedostatky v podobě nedodržení požadavků, které zákon na rozhodnutí v blokovém řízení klade. Na podporu své argumentace žalobce předložil kopie rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014, č. bloku G 1498901 a série GF/2013, číslo bloku F 0832677, která nesplňují podmínku dostatečné individualizace skutku a nejsou v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu způsobilé být podkladem pro záznam bodů. Žalobce rovněž poukázal na rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013, číslo bloku C1404971, ze kterého je naopak zřejmé, že veškeré zákonem stanovené požadavky byly dodrženy.
5. Žalobce měl dále za to, že z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce (žalobce), místu a době spáchání přestupku, mělo by být zřejmé, čeho se měl přestupce dopustit a jakou zákonnou povinnost svým jednáním porušil. Za chybnou označil argumentaci žalovaného, že přestupce dal svým podpisem souhlas se způsobem projednání přestupku a se správností daného rozhodnutí. Za správnost rozhodnutí správního orgánu neodpovídá přestupce a není po přestupci možné požadovat takovou znalost práva, aby mohl rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu.
6. Dále žalobce uvedl, proč pokutové bloky nejsou dle jeho názoru způsobilými podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, když obecně uvedl, že je to tehdy, pokud z rozhodnutí není patrné, jakého jednání se přestupce dopustil v případě překročení nejvyšší dovolené rychlosti (což neplyne z popisu „rychlost, R, RJ, rychlost v obci /mimo obec/“ s tím, že mělo být uvedeno konkrétní ustanovení zákona, které bylo porušeno), dále v případě nepřipoutání bezpečnostním pásem, kdy není zřejmé, že došlo k porušení povinnosti za jízdy a zda přestupce vystupoval v pozici řidiče, dále pokud není zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, dále pokud jsou údaje uvedeny nečitelně, kdy nelze zjistit okolnosti přestupku.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

7. Následně žalobce popsal vady jednotlivých podkladů pro záznam bodů do registru řidičů, konkrétně pokutových bloků ze dne 1. 11. 2019, 29. 8. 2014 a ze dne 12. 2. 2016. Žalobce poukazoval na následující pochybení.
8. Nejdříve uvedl, že u pokutového bloku ze dne 1. 11. 2019 v kolonce vztahující se k osobě přestupce není přesně uvedena osoba přestupce. Údaje jsou částečně nečitelné, nejsou zde přesně vypsány požadované údaje. Například zde chybí rodné číslo a datum narození. Nedostatečné je i ověření totožnosti přestupce.
9. V kolonce popisující místo dobu a jednání přestupce není přesně uvedena doba spáchání přestupku. Údaje o datu a času spáchání přestupku nejsou uvedeny nebo jsou nečitelné nebo nejsou uvedeny kompletně. Dále není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku. Název obce je neúplný, resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce, což platí i pro název ulice, na které mělo k přestupkovým jednáním dojít. Z popisu přestupkových jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata, ani porušení s tím související zákonné povinnosti. Právní kvalifikace předmětné povinnosti chybí nebo je zapsaná ve zkratkovitém zápisu, přičemž není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se jedná, neboť ze zápisu sice vyplývá porušení § 6 zákona o silničním provozu, nikoli však konkrétní bod či písmeno.
10. V kolonce pokutového bloku týkající se kvalifikace přestupkového jednání je uvedena právní kvalifikace přestupkového jednání toliko zkratkovitě a vyplývá z ní pouze označení paragrafu konkrétní právní normy, nikoli ostatní body, což zejména u právní kvalifikace protiprávního jednání žalobce označil za značnou vadu. Dále namítal, že provedený zápis znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce, neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání a údaje v této kolonce jsou při své vágnosti a neodbornosti zápisu také částečně nečitelné.
11. V kolonce, v níž by měla být uvedena výše uložené sankce, není zcela zřetelná výše uložené sankce (číslem i slovy), a není tak možné ověřit, zda spolu uvedené údaje korespondují. Údaj o výši sankce chybí, či není úplný.
12. Dále není v pokutovém bloku ze dne 1. 11. 2019 jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno a nelze přezkoumat, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně jejího podpisu. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí žalobcem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost rozhodnutí, není z něj zřetelný ani podpis žalobce, jenž prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.
13. K pokutovým blokům ze dne 29. 8. 2014 a ze dne 12. 2. 2016 žalobce uvedl, že v kolonce č. 5 není stanovené místo spáchání přestupkového jednání nebo jakýkoliv jiný údaj sloužící k určení přesného místa spáchání přestupkového jednání, a právní kvalifikace povinnosti, která byla porušena je uvedena zkratkovitě. V kolonce č. 6 je namísto § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000 Sb., uvedeno zkratkovitě § 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.
14. Závěrem žalobce namítl, že přestupky nejsou v pokutových blocích označeny konkrétně a individualizovaným popisem jednání, nejsou tak způsobilými podklady pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče, v tomto směru odkázal i na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 127/2017-39. Přestupky tak dle žalobce nejsou konkrétně vymezeny a nemohou být podkladem pro záznam bodů do registru.

Vyjádření žalovaného k žalobě

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

15. Žalovaný na výzvu soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž uvedl, že se odvoláním žalobce zabýval velmi podrobně a vyjádřil se ke všem odvolacím důvodům.
16. Dále uvedl, že se podrobně zabýval všemi náležitostmi pokutových bloků. Neztotožnil se s argumentací žalobce, že byl zkrácen na svých právech. V řízení o námitkách bylo postupováno v souladu s platnými právními předpisy a rozhodnutí správních orgánů obou stupňů vycházela ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Současně žalovaný upozornil na skutečnost, že žalobcem zmíněný pokutový blok ze dne 1. 11. 2019 nebyl podkladem pro záznam 12 bodů do bodového hodnocení žalobce a zřejmě se jedná o pokutový blok jiné osoby.
17. Žalovaný navrhl soudu, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Posouzení věci soudem

18. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce a žalovaný s tím výslovně souhlasili.
19. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
20. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
21. Nejprve se soud zaměřil na námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v tom, že žalovaný nerefletoval odvolací důvody zpochybňující způsobilost pokutových bloků jako podkladů pro záznam bodů a nezabýval se předloženými důkazními prostředky.
22. Soud prostudoval odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a shledal, že žalovaný v něm řádně vypořádal všechny odvolací námitky. Žalovaný v odůvodnění na str. 2 až 6 napadeného rozhodnutí k jednotlivým odvolacím námitkám žalobce uvedl, že existuje rozdíl mezi řízením o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů a řízením o přestupku. Konstatoval, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bodů bylo pravomocné rozhodnutí a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku. Podotkl, že orgánům provádějícím řízení o námitkách nezbyvá než respektovat pravomocná rozhodnutí, neboť podle § 123e odst. 2 zákona o silničním provozu platí, že řidiči se odečtou body, které byly zaznamenány na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku nebo trestném činu po pravomocném zrušení tohoto rozhodnutí. Žalovaný zdůraznil, že si správní orgán prvního stupně před vydáním rozhodnutí opatřil pokutové bloky, na základě, kterých bylo Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

vyhotoveno oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, jež byly podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Žalovaný poté shledal, že údaje zaznamenané na vyžádaných pokutových blocích odpovídají údajům uvedeným v oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení. K tomu uvedl, že ohledně pravomocných rozhodnutí se presumuje jejich správnost za předpokladu, že nejsou nicotná. Samotnou zákonnost rozhodnutí o přestupku v řízení o záznamu bodů přezkoumávat nelze. Na základě doložených pokutových bloků žalovaný dospěl k závěru, že protiprávní jednání žalobce jsou popsána dostatečně a jednoznačně. Žalovaný konstatoval, že s ohledem na platnou právní úpravu a citovanou konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu neshledal, že by některé z rozhodnutí, za něž byly žalobci zaznamenány body v registru řidičů, vykazovalo vady, které by jej činily podkladem pro záznam bodů nezpůsobilým.

23. Ze shora uvedeného podle názoru zdejšího soudu jednoznačně vyplývá, že žalovaný ve své argumentaci reagoval na odvolací námitky žalobce. Pokud žalobce upozorňuje na skutečnost, že se žalovaný nedostatečně zabýval jeho poukazem na odlišnou rozhodovací praxi jiných správních orgánů, soud zdůrazňuje, že obsah, rozsah a kvalita odvolání účastníka správního řízení do značné míry předurčuje obsah, rozsah a kvalitu následného rozhodnutí o odvolání (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2010, č. j. 8 As 22/2009-99). Soud prostudoval odvolání žalobce ze dne 6. 9. 2021 a jeho doplnění 10. 10. 2021 a shledal, že žalobce sice v odvolání poukázal na to, že správní orgány jsou povinny dodržovat princip předvídatelnosti a mají povinnost posuzovat stejné případy shodně, a v této souvislosti uvedl, že za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče byly mnohokrát označeny obdobné podklady i Krajskými úřady Moravskoslezského kraje či Jihočeského kraje, avšak dále svou argumentaci ohledně zásady legitimního očekávání nerozvedl a konkrétní rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje či Krajského úřadu Jihočeského kraje neuvedl. Pokud žalobce požadoval, aby se žalovaný vyjádřil ke konkrétním rozhodnutím jiných správních orgánů, a k jejich odlišné správní praxi, měl tato rozhodnutí označit. V daném případě žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí předložil ucelený právní názor, proč neshledal, že by prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy a z jakého důvodu považuje jednotlivé přezkoumávané pokutové bloky za způsobilé podklady pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce). V takové situaci dle soudu nemůže způsobit nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, že se žalovaný nezabýval detailně každou dílčí úvahou žalobce uvnitř jednotlivých odvolacích bodů.
24. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je přezkoumatelné a námitku nepřezkoumatelnosti vyhodnotil jako nedůvodnou.
25. Dle soudu je mezi účastníky sporný zejména rozsah přezkumu, který má učinit správní orgán rozhodující o námitkách proti záznamu bodů ve vztahu k pokutovým blokům coby pravomocným rozhodnutím jiného správního orgánu. Ze skutečnosti, že pokutový blok je rozhodnutím, vyplývá, že musí splňovat určité náležitosti. Jestliže některé z těchto náležitostí chybí, může to v hraničních případech vést až k vyslovení nicotnosti správního aktu. Míra přezkumu nicméně vyplývá z charakteru řízení o zápisu bodů do registru řidičů.
26. Soud připomíná, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, publ. pod č. Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

3339/2016 Sb. NSS) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. V praxi to znamená, že za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich nebo podle zákona o silničním provozu, případně trest za spáchaný trestný čin, a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počet bodů, který za tato jednání bude zaznamenán. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat body za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).

27. V tomto kontextu soud podotýká, že tedy existuje zásadní rozdíl mezi řízením o námitkách a řízeními o přestupcích, na základě, kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, případně že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Na druhou stranu však již řidič nemůže rozporovat údaje o skutkovém stavu či právní kvalifikaci obsažené v jednotlivých blocích – k tomuto účelu námitkové řízení neslouží. V případě námitek proti zaznamenání bodů tedy může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení stanovenému v zákoně.
28. Na základě shora učiněných závěrů je rovněž možné posoudit charakter oznámení policie o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení podle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu. Oznámení poskytuje správnímu orgánu toliko určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, jestliže se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-46). Správní orgány si proto v rámci přezkumu záznamu bodů v registru řidičů ve sporných případech musí vyžádat pokutové bloky a z nich zjistit, zda oznámení plně odpovídá skutečnostem uvedeným v pokutovém bloku. Pro samotný akt, na jehož základě byl záznam proveden, přitom platí presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), stát usnesením vydaným ex

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

officio (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).

29. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že se žalovaný při vypořádání odvolacích námitek způsobilostí pokutových bloků, které byly podkladem pro záznam bodů, ve výše naznačeném rozsahu zabýval, když uvedl, že správním orgánem byly opatřeny řádně vyplněné pokutové bloky, které byly s oznámeními o uložení pokuty v blokovém řízení porovnány a byla posouzena nejen správnost a oprávněnost zápisu, ale také skutečnost, zda existují relevantní podklady, tedy správní rozhodnutí, na základě kterých bylo možné provést zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný se na stranách 4 až 6 zabýval obsahem pokutových bloků, přičemž konstatoval, že pokutové bloky obsahují všechny údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku, popis přestupkového jednání, jeho kvalifikaci podle konkrétního ustanovení zákona a údaj o tom, jaká zákonem stanovená povinnost byla porušena. Současně poznamenal, že údaje zaznamenané na všech vyžádaných pokutových blocích odpovídají údajům uvedeným v oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení (strana 4 napadeného rozhodnutí). Na základě těchto skutečností žalovaný dospěl k závěru, že žalobci byly za uvedená přestupková jednání body zaznamenány správně, a že tedy ke dni 12. 2. 2016 dosáhl počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Soud proto uzavírá, že žalovaný provedl přezkum pokutových bloků v rozsahu, který vyžadovalo námitkové řízení, a též v rozsahu, který mu právní předpisy umožňovaly.
30. Dále se soud zabýval námitkou, že pokutové bloky ze dne 1. 11. 2019, 29. 8. 2014 a 12. 2. 2016 jsou nezpůsobilými podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, neboť nesplňují zákonné náležitosti. Na tomto místě soud předně podotýká, že prostudoval obsah správního spisu i rozhodnutí správních orgánů obou stupňů a zjistil, že žalobci nebyl proveden záznam v registru řidičů na základě pokutového bloku ze dne 1. 11. 2019, ale na základě pokutových bloků ze dne 29. 8. 2014, 6. 2. 2015, 6. 1. 2016 a 12. 2. 2016. Jelikož pokutový blok ze dne 1. 11. 2019 není obsahem správního spisu, na jeho základě žalobci nebyly připsány body do bodového hodnocení řidiče a nebylo mu oznámeno dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče (viz oznámení o dosažení 12 bodů ze dne 17. 2. 2016 a výpis z bodového hodnocení řidiče ze dne 17. 2. 2016 - tyto listiny jsou součástí správního spisu), a současně správními orgány nebylo (resp. ani nemohlo být) posuzováno, zda byl tento pokutový blok způsobilým podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, nemohl se soud tedy v souzené věci zabývat způsobilostí tohoto pokutového bloku, jako podkladu pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce).
31. Pokutovým bloků ze dne 29. 8. 2014 a ze dne 12. 2. 2016 žalobce shodně vytýkal, že v nich není jednoznačně stanoveno místo spáchání přestupkového jednání, a že právní kvalifikace přestupkového jednání je uvedena zkratkovitě.
32. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, konstatoval, že: „*Blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem – uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného, jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ust. § 84 a § 85.*“ Dále k obsahovým náležitostem pokutových bloků uvedl: „*S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.*

nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým ... odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, ... [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“

33. Blokem na pokutu ze dne 29. 8. 2014, série GE/2014, č. E 1934865, byla žalobci uložena pokuta ve výši 200 Kč za přestupkové jednání, které bylo vymezeno následovně: „29. 8. 2014, v 19:10 hod, Pernštejn, ul. Hlavní (odbočka na Lužní), § 6/1a) zák. č. 361/2000 Sb. - nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem“. Přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i žalobcův podpis. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, že žalobce byl dne 29. 8. 2014 pokutován za to, že jako řidič motorového vozidla porušil povinnost uvedenou v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, tj. být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem. Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu. Z obsahu pokutového bloku je též zřejmé, že žalobce se přestupku dopustil za jízdy a na pozemní komunikaci, neboť tato skutečnost není s ohledem na použitou právní kvalifikaci přestupku sporná. Z pokutového bloku je rovněž zřejmé místo a čas spáchání přestupku.
34. Pokutovým blokem ze dne 12. 2. 2016, série GE/2014, č. L 0602847, byla žalobci uložena pokuta ve výši 500 Kč za přestupkové jednání popsané slovy: „15:25 hod., 12. 2. 2016, Klášterec nad Ohří, ul. Chomutovská u skateparku, § 6/1c z. č. 361/2000 Sb. - přeprava dítěte ve vozidle bez dětské sedačky“. Přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Pokutový blok obsahuje i žalobcův podpis. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, že žalobce byl dne 12. 2. 2016 pokutován za to, že jako řidič motorového vozidla porušil povinnost uvedenou v § 6 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, tj. přepravoval ve vozidle, které je vybaveno zádržným bezpečnostním systémem, dítě, jehož tělesná hmotnost nepřevyšuje 36 kg a tělesná výška nepřevyšuje 150 cm, bez použití dětské autosedačky. Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu. Z pokutového bloku je rovněž zřejmé místo a čas spáchání přestupku.
35. Na obou shora zmíněných pokutových blocích je vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho rodné číslo a adresa místa jeho pobytu. Ověření totožnosti je uvedeno na pokutových blocích dle občanského průkazu (na pokutovém bloku ze dne 12. 2. 2016), nebo podle řidičského průkazu (na pokutovém bloku ze dne 29. 8. 2014). Dle názoru soudu jsou v pokutových blocích zcela jasně uvedeny všechny nezbytné údaje o žalobci a jeho totožnost byla řádně ověřena. Současně dal žalobce podpisem pokutového bloku jednoznačně najevo, že údaje o jeho osobě tam uvedené odpovídají skutečnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

36. Dále je na předmětných pokutových blocích vždy uvedeno datum, čas i místo spáchání přestupku. Místo spáchání přestupku je na obou pokutových blocích popsáno názvem obce a ulice. V případě pokutového bloku ze dne 29. 8. 2014 je místo spáchání přestupku blíže konkretizováno popisem, že se jedná o ulici Hlavní v obci Pernštejn - odbočka na obec Lužný a v případě pokutového bloku ze dne 12. 2. 2016 je místo spáchání přestupkového jednání blíže specifikováno, kromě označení obce a ulice, kde k přestupkovému jednání došlo, uvedením, že se jednalo o místo poblíž skateparku. Z obou pokutových bloků je tedy jednoznačné, kdy a kde k přestupkovému jednání došlo.
37. K předmětným pokutovým blokům soud dále konstatuje, že formulace v nich obsažené, týkající se popisu přestupkového jednání a jeho právní kvalifikace, nejsou nesrozumitelné a lze z nich vyčíst, jakého konkrétního přestupku se žalobce dopustil. Byť se evidentně jedná o zkratkovité formulace, není nikterak obtížné dovodit, jakých porušení právních povinností se žalobce při provozu na pozemních komunikacích dopustil a jak byla tato porušení kvalifikována. Podstatným zůstává, že veškeré údaje uvedené v namítaných pokutových blocích ze dne 29. 8. 2014 a ze dne 12. 2. 2016 ve svém souhrnu skutek žalobce dostatečně konkrétně popisují, a umožňují tak jednoduše seznat i jeho konkrétní právní kvalifikaci (viz bod 33 a 34 tohoto rozsudku).
38. V předmětných pokutových blocích je i výše sankce řádně a čitelně uvedena, a to číslem i slovy. Stejně tak je na obou pokutových blocích uvedeno místo, kde byly sepsány, otisk úředního razítka, dále je uvedeno číslo oprávněné úřední osoby a její podpis, datum vyhotovení pokutového bloku a všechny tam uvedené údaje jsou opatřeny podpisem žalobce, který tímto zároveň souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a stvrdil převzetí příslušného dokladu. Ostatně žalobce ani nenamítal, že by se o jeho podpis nejednalo.
39. Namítal-li žalobce v souvislosti s podpisem pokutových bloků, že není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práv, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit, upozornit na případnou nesprávnost a žádat její nápravu, soud poznamenává, že podpisem pokutového bloku žalobce s údaji v něm uvedenými skutečně vyjádřil souhlas. Pokud žalobce podepsal něco, čemu nerozuměl, nebo pokud si žalobce údaje nezkontroloval a neuplatnil námitky proti zápisu na místě, jde to pouze k jeho tíži. Tento názor koresponduje se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, podle kterého *„[u]dělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobce nezpochybňuje, v souladu se zásadou vigilantibus iura žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Svůj souhlas žalobce stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky sine qua non k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, ... neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Jestliže nyní žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

námítkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námítkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna.“ Na tyto závěry soud plně odkazuje a uzavírá, že ani námítky zpochybňující podpis jako projev souhlasu s obsahem pokutového bloku nejsou důvodné.

40. Vzhledem k relevantní právní úpravě a výše citované konstantní judikatuře Nejvyššího správního soudu proto zdejší soud uzavírá, že neshledal, že by některé z nadepsaných rozhodnutí vydaných v blokovém (příkazním) řízení o přestupcích, za něž byly žalobci zaznamenány body v registru řidičů, vykazovalo vady, které by je činily podkladem pro provedení záznamu nezpůsobilým.
41. K námitce žalobce zdůrazňující zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně, soud uvádí, že uplatnění této zásady nemůže být bezbřehé a nutit správní orgány k jednotnému rozhodování bez ohledu na další okolnosti či dokonce bez ohledu na možnou nesprávnost právního názoru dříve vysloveného tímž nebo jiným správním orgánem. Správní orgán se proto zásadně může odchýlit od své dosavadní správní praxe nebo od závěrů jiného správního orgánu rozhodujícího v obdobných věcech, pokud své rozhodnutí řádně zdůvodní. Tomuto požadavku žalovaný v projednávané věci dostál, neboť své úvahy obsažené v napadeném rozhodnutí podpořil konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu a rozhodl plně v souladu s ní. Zdejší soud proto shledal, že postupem ani rozhodnutím žalovaného nebyla narušena rovnost účastníků před zákonem, jak tvrdil žalobce, a nedošlo ani k porušení zásady legitimního očekávání. S ohledem na uvedené závěry soud pro nadbytečnost neprováděl dokazování rozhodnutím Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, rozhodnutím Městského úřadu Černošice ze dne 26. 3. 2019, č. j. MUCE 20786/2019 SO, rozhodnutím Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK-24343/2020 a rozhodnutím Magistrátu města Kladna, ze dne 18. 3. 2019, č. j. ŘP/741/19-16/Ka a žalobcem předloženými kopiemi rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014, č. bloku G 1498901 a série GF/2013, číslo bloku F 0832677 a série FC/2013, číslo bloku C1404971.
42. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že neshledal žalobou uplatněné námítky důvodnými, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
43. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti dle obsahu soudního spisu nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 28. února 2023

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.